

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Vitarum auctio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

VITARVM AVCTIO.

Martino Bolero interprete.

ARGVMENTVM.

Argumentum huius Dialogi planum est vel ex ipsa inscriptione. Dēridet enim Philosophos, enumerando omnes propē illorum sectas, & exagitando ea quæ in vnaquaque earum ridiculē maximē docentur. Fingit autem venales illas proponi hominibus a loue, mercatorum exemplo: vt quemadmodum illi, cūm mancipia, iumēta, aut etiam alias res venduat, vsum ac precium cuiusque indicant, ita ipse quoque occasione hac mores, doctrinam, ac totam denique vitæ omnium rationem, maiore licentia exponere atq; irridere possit.

ΔΙΟΣ, ΕΡΜΟΥ, Α-
 ρρήτῃ, Πυθαγόρῃ, Δημοκρί-
 τῃ, Ηρακλείτῃ, Σωκράτῃ,
 Διογῆνῃ, Χρυσίππῃ,
 κ̄ Φιλοσόφῃ,

INTERLOCVTO-
 res, Iupiter, Mercurius, Mer-
 cator, Pythagoras, Diogenes,
 Democritus, Heraclius, So-
 crates, Chrysiippus, Phi-
 losophus.

ΒΙΩΝ ΠΡΑΞΙΣ.

I V P I T E R.

Υ μὲν ὁρατὴν
 τὰ πάθηρα, καὶ
 παρασκῶνα. ἢ
 τόπον τοῖς ἀφι-
 κνουμένοις. οὐδὲν ἔστιν ἕξ ἡς
 παραγαγῶν τὸς βίους· ἀπὸ
 κοσμήσεως πρότερον, ὡς ἀνθρώ-
 σωποι φανῶνται, καὶ ὅτι πλείεσς
 prius, vt formosa appareant, & quamplurimos emptores

V^a quidem eō
 pone scamna,
 & locum ador-
 na his, qui ads-
 ueniunt: tu verò vitas (id
 est, philosophorum sectas)
 adducito, easque ordine su-
 ste: veruntamen exornatas
 allici-

τέταρ γλωσσέταιρ, μουσικῶν,
 χορηγέταιρ μάντιρ ἄλλοιρ βλε-
 πται. Αγορ. ἄξιόν ἐστι ἀνακεί-
 ναι; Πυθ. ἀκίανον ἀγαθῶ τυ-
 χῆ. Αγορ. ποδαπὸς εἶσι; Πυθ.
 ΣάμιϚ. Αγορ. πῶς ἐπαδὸς
 θησ; Πυθ. ἰρ Αἰγύπτῳ, παρὰ
 τοῖς ἐκείνῳ τοῖς Αγορ. φέρε δὲ
 ἔρ σελαμοῖσι, τί μὲ διδά-
 ξαι; Πυθ. διδάξω μὲν δὲ ἔρ, ἀ-
 ναμνήσω δὲ. Αγορ. πῶς ἀνα-
 μνήσας; Πυθ. καθάρων πρό-
 πτερον πλὴν ψυχῶν ἰργασάμε-
 νος, ἢ τὸν ἰπ' αὐτῶ ἔμπαρ ἰε-
 κλύσας. Αγορ. καὶ δὲ νόμιμον
 ἔστι καθάρων μὲ, τίς ὁ τρό-
 πῳ τῆς ἀναμνήσεως; Πυθ. τὸ
 μὲν πρῶτον, ἡσυχίᾳ μακρῇ, καὶ
 ἀφωτίᾳ, ἢ σφύτι ὄλων ἰτέων
 λαπῆρ μολού. Αγορ. ὦρα βί,
 ὦ βέλτερι, τὸν Κροῖον πᾶσα
 ποσὸν ἄνρ ἐγὼ σὺ δὲ δάδῳ, ἐν
 ἀνδρῶν εἶνα βόλομαι. τί δὲ
 μετὰ πλὴν σιωπῶν ὁμοῦ, ἢ πλὴν
 πρῶτα τῆσ; Πυθ. μισοργίᾳ
 καὶ γλωσσέταιρ ἰνασκίσεια.
 Αγορ. καί σῳ νέγας, ἢ πρό-

τερον

tuta esse volo. verum quid post illud silentium & quinquen-
 nium fiet? PYTHAG. In Musica & Geometria exer-
 cere. MERCAT. Rem sanè gratam narras, si prius
 quam

scientiam, Geometriam, Mu-
 sicam, praestigiorum artem;
 vatem vides summū. MER-
 CAT. Licetne eum interro-
 gare? MERCV. Quod
 faustum sit, interroga. MER-
 CAT. Cuias es tu? PYTH.
 Samius. MERCA. Vbi ne-
 rō institutus es? PYTH.^b In
 Aegypto apud sapientes qui
 illic sunt. MERCA. Age,
 quod si te emam, quid me do-
 cebis. PYTH. Nihil equidē
 docebo te, verū commonefa-
 ciā. MERCA. Quomodo?
 PYTH. Primum quidē ani-
 mam tuā purā faciam, repu-
 gans eam à sordibus, quibus
 nūc immerfa est. MERCA.
 Equidem finge me iam purū
 esse, quis modus est commo-
 nefaciendi? PYTH. Princi-
 pium quidem est lōga quiet,
 & taciturnitas, et totis quin-
 que annis nihil loqui. MER-
 CA. Ergo, bone vir, Cræsi-
 te filium erudire conuenit;
 ego enim loquax, non sta-

quam

Πυθ. νῦν ἢ οὐτ' ὄ, πάσαι δὲ
 ἐν ἄλλῳ σώματι, ἢ ἐν ἄλλῳ ὄ-
 νόματι ἰφραγέτω, χροῖον δὲ
 αὐθις ἐς ἄλλο μεταβήσασα. Αἰ.
 ἴσθητο φησ, ἀθάνατον ἰσθαιώ-
 με, ἀπαπόδηρον ἐς μορφὰς
 πηλείους; ἄλλα τάδε ἢ ἴκας
 εἴης, τὰ δ' ἄμφι διαίστην ὀ-
 ποιός τις εἶ, Πυθ. ψυχίον μὲν
 εἶδ' ἔρητι σιγῆσαι, τὰ δ' ἄν-
 δὰ, πηλὸν ἰνάμων. Αἰ. τίνας
 ἔνυκα μυσάσῃ τὸς ἰνάμους;
 Πυθ. ἐν ἄλλ' ἴεροί εἰσι, ἢ θαν-
 μασὲ ἀϊτῶν ἢ φύσις. πρῶτον
 μὲν ἴδ' ὅτι πᾶν γούε εἰσι, καὶ λέ-
 ἀφ' ὅσων ἰνάμων, ἔτι χρο-
 φὸν ἰόντας, ὄψεται τοῖσιν ἀν-
 θρώποισι μοεῖοισιν ἰμφερέα
 πῶν φυλῶν, ἐψυθὲν ἴα ἢ λέ' ἰπα-
 φῆς ἐς πῶν σκληράων, συζῆ με-
 ριτηρμύσων, ἄμα ποιήσας.
 τὸ δὲ μέγιστον, Ἀθλωάοισι νό-
 μος, ἰνάμοισι τὰς ἀρχὰς ἀ-
 φείδει. Αἰ. οὐκ ἔστιν ἰσθαιώ-
 φησ, καὶ ἰσοπρῆπῶς. ἄν' ἀπό-
 θνηθί, ἢ γυνὸν γὰρ σι δ' ἔρη
 βέλομαι. ὃ Ἡράκλεις, χροῖος
 αὐτῶ

maius est, Atheniensium lex est, fabis magistratus eligere.
 MERCAT. Præclare & religiose omnia dicis. verum exus-
 te vestibus: nam nudum te videre cupio. O Hercules, aureum
 illi

PYTH. Nunc quidem ille
 es, quondam verò in alio
 corpore, & alio sub nomine
 videbaris, & temporis pro-
 gressu rursus aliud corpus
 indues. MERCAT. Itane
 dicis? Immortalem me fore
 subinde alias atque alias for-
 mas induendo? Verum de
 his satis. Iam quod ad ratio-
 nem victus attinet, qualia
 es? PYTH. & Nullum qui-
 dem animal edo, reliqua ve-
 rò omnia præter fabas.
 MERCA. Quamobrem
 odisti fabas? PYTH. Nullo
 quidem odio illas prosequor:
 verum, quia sacrae sunt, &
 h mirabilem quandam natu-
 ram obtinent, ab illis absti-
 neo. Primum quidem pla-
 nè genitales sunt: & si fa-
 bam adhuc viridem exuas,
 videbis eam omnino virili-
 bus membris similem natu-
 ram habere: elixam autem
 si deponas, certis noctibus
 sanguinem feceris: & quod

αὐτῷ ὁ μῦθος δει. θείος, οὐ
 βροτός τις εἶναι φαίνεται, ὡ-
 στε ὀνόμαζα πολὺς αὐτόν.
 πόσι τῶτον ἀκηρύξαι; Ερ.
 δεκα μῶν. Αγο. ἔχω, τοσού-
 τος λάβωρ. Ζούς, γράφει τὸ ὄ-
 νησαμίνος τῆνομα, καὶ ὀδὸν ἰ-
 σίη. Ερ. Ἰταλιώτης, ὃ Ζεῦ,
 Διοκί τις εἶν', τῶν ἀμφὶ Κρό-
 τωνα καὶ Τάραντα, καὶ τῶν
 Γαῶντι Επαῖδα, καὶ τοῖς ἕξ,
 ἀπὸ τριακόσιοι σχιδὸν ἰσ-
 θλωται, κατὰ κοινὸν αὐτῶν.
 Ζούς. ἀπαγέτωσαν. ἄλλον
 παραγάγωμεν. Ερ. βύλα τὸν
 αὐχμῶτα ἐκένον τὸν Πον-
 τικό; Ζούς. πᾶν ἴδν. Ερ.
 εἶτ' ὁ τῶν πέραν ἐξηγημῆ-
 σθ', ὁ ἐξωμίας; ἰδοὺ, καὶ πε-
 ρίθι ἐρ κύκλω τὸ σωίδριον.
 βίον ἀνδρικὸν πολῶ, βίον
 ἄριστον καὶ γεννικόν, βίον ἐ-
 λούθρον. τίς ὀνήσει; Αγο.
 ὁ κῆρυξ πῶς ἔφης; πολὺς ἔ-
 ἰλούθρον. Ερ. ἔγωγε. Αγο. εἶ-
 τα ὁ δέδιας, μή σοι δικάση;
 ἀνδραποδισμῶ, ἢ καὶ πεκαλή-
 σῃ; αἰσὶς Ἀρεον πάγον; Ερ.

ἰδν

μέ. MERCAT. An non times, ne te accuset tanquam
 plagium, aut in Arcopago litem intendant? MERCV.

illi femur est. Deus aliquis
 & non mortalis esse videtur.
 itaque omnino illum emam.
 Quanti illum aestimas?
 MERCV. Decē drachmis.
 MER. Habeo tanti acce-
 ptum. IVP. Scribe nomen
 emptoris, vnde sit. MER.
 CV. Ex ea parte Italiae esse
 videtur, quae circa Croto-
 nem & Tarentum, atq; eius
 loci Graeciam sita est. Atqui
 non vnus tantum, sed propè
 trecenti communiter ipsum
 emerunt. IVP. Abducant,
 alium adducamus. MER-
 CVR. Vis squalidum illum
 ex Ponto? IVP. Omnino
 quidem. MERCV. Heus
 tu peram dependentem has
 bens ex humeris, accede, &
 totum hunc confesum cir-
 cumeas. Vitam vendo pla-
 nè virilem, vitam optimam
 & generosam, vitam libera-
 ram: quis emet? MERC.
 Quomodo inquis praeco?
 an liberum tu vendes homi-
 nem? MERCV. Maxi-

ἔθρ' αὐτῷ μέλατις πρᾶσιως,
 οἷται γὰρ ἕνα παντάπασι
 ἐλάθρ' ὦ. Αἴ. τί δ' ἄν-
 τις αὐτῷ χέουατο ρυπῶντι,
 καὶ οὕτω καποδαίμωνος ὀβ-
 κιαμύθῃ; πλὴν ἂμ' ὀκαπα.
 νίαχι καὶ ὑδροφόρον αὐτῶν
 ἀπ' ἀκτίων. Ερ. οὐ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ ἂν θυρωρῆρ' αὐτῶν
 ἐπισήμης, πολὺν μισοτέρῳ χέ-
 σήτων ἰλωῶν, ἀμίλα κύνων
 αὐτῷ καὶ τοῦνομα. Αἴ. ποῦ
 διαπὸς δέξει, καὶ τίνα πλὴν ἄ-
 σκυσιν ἰπαγγίμεται; Ερ. αὐ-
 τῶν ἱεροῦ, κάπλισον ἦρ' οὐ-
 τὼ ποίῃρ. Αἴο. δέξαι τὸ
 σκυθροπὸρ αὐτοῦ, καὶ κατη-
 φῆς, μὴ με ὑλακτίσηρ πῶσα
 ἐλθούτα. ἢ καὶ νῆ Δία δά-
 κη γε. οὐχ ὀρᾶς ὡς διήρκει τὸ
 ξύλον, καὶ σιῶσπακί τὰς ὀ-
 φρῶς, καὶ ἀπαλυτικόν τι καὶ
 χολῶδες ἰποβήπια; Ερ. μὴ
 δέδιδι, τιθασσός γάρ ἐσι.
 Αἴ. τὸ πρῶτον, ὄ βέλτις, πο-
 διαπὸς εἶ; Δι. πανθ' ἀπὸς. Α.
 πῶς λέγεις; Δι. ἢ κόσμω ποδι-
 τλῶ ὀρᾶς. Α. (ἡλοῖς ἧ τίνας; Δ.
 τὸμ

Non est illi cura quod ven-
 ditur: omnino enim se libe-
 rum esse putat. MERCA.
 Quis autem illius tam sor-
 didi & misere affecti vultus
 esse potest? nisi fossorem
 forte aut lixam aliquis ex
 ipso facere velit. MER-
 CV. Non hoc tantum, imò
 si ipsum quoque custodem
 domus constitueris, multò
 fidelior eris quàm vlli canes.
 siquidem & ille i canis apa-
 pellatur. MERCA. Cu-
 ias autem est? aut quam ara-
 tem proficietur? MERCV.
 Ipsum interroga: istud enim
 proficietur. MERCA. Ti-
 meo vultum ipsius, seuerum
 aomodum, & tristem, & ne
 me accedentem allatret, aut
 per Iouem mordeat. Nonne
 vides quomodo lignum fu-
 stulerit, & contractis supera-
 cilijs minaciter frementi &
 irato similis appareat?
 MERCV. Ne time. cicur
 enim est. MERCAT.
 Primum quidem, ô bone die
 vnde es? DIO. Vnde vis? MERCA. Quomodo dicis?
 DI. Mundi cinē vides. MERCA. Quē verò imitaris? DI.
 Herculem

ἔδῃ Ηρακλῆα. Ἀγο. τί εἶναι,
οὐκί κῆ κλοντῶ ἀμπέχῃ. τὸ
μῦ γὰρ ξύλον ἔοικας αὐτῷ.

Δι. τουτί μοι κλοντῆ τὸ πρι
βόνιον· στρατόμου δέ, ὡσπερ
ἐκῆνθ, ἐπὶ τὰς ἕδονας, οὐ
κλοντὸς, ἀπ' ἐκούσιθ, ἐκ
καθάρα τὸν βίον πεσορὸν
μινθ. Ἀγο. ἔγγε τῆς πῆρας
ρίσως· ἀπὸ τί μάστιγα ἀδὲ
νασι φῶμῃ; ἢ τίνα πῶν τέχ
νῶν ἔχεις; Δι. ἐκασθρῶτης
ἐμὶ τῶν ἀνθρώπων, κῆ ἰα.
πρὸς τῶν παθῶν. τὸ δ' ὄλωσ,
ἀληθείας κῆ παρρησίας πε
φύτης εἶναι βούλομαι. Ἀγο.
ἀγε, ὦ πεφῆτα, ἢρ δὲ νόσμοί
σι, τίνα μὲ τὸν τρόπον δια
σχέσεις; Δι. πρῶτον μὲν
παρλαβῶρ σι, κῆ ἀπ' ὅσ
σας πῶν πρυφῶν, κῆ ἀρεία
συγκαταπλέσας, πρὶ βόνιον
πρὶ βαλῶ. μετὰ δὲ ποινῆν κῆ
κῆ μιν καταναγκάσω, χαρ
μῶ καθώδοντα, κῆ ὑδωρ
πίνοντα, κῆ ἄρ' ἔτυχε πιμ
πλάμῃον, τὰ δὲ χεῖματα, ἢρ
ἔχεις, ἐμοὶ παθῶνθ, ἐκ πῶ
θάλατταν φέρωρ ἱμβαλῆς.

γάμου

Quod si pecuniam habes, hanc meo consilio in mare abijcies.

Neque

Herculem. MER. Cur igitur
et leoninam non induis?
nam baculo illum quidem
refers. DIOG. Hoc qui
dem palliolum leonina pel
lis vice mihi est: pugno au
tem non secus atque ille au
versus voluptates: idque ne
mine imperante, sed mea
sponte facio. sic enim vitam
meam repurgare constitui.

MERCAT. Euge quidam
praclarum institutum: ve
rum quid maxime te scire
dicamus, aut qualem artem
nouisti? DIOG. Homines
liberos facio, praeterea me
deor illorum affectibus. In
summa, veritatis et audaciae
in loquendo propheta esse
volo. MERC. Age, o
propheta, si te emam, qua re
me exercebis? DIOG.

Primum cum accepero, exus
tum delicijs, palliolo ami
ctum, in egestatem conclus
dam. postea ad labores com
pellam: tum humi dormire, a
qua bibere, atque ijs rebus quae
casu offeruntur, vesci faciam.

Βάρβαρ^ϑ δὲ ἢ φωνὴ ἐξ
 σοι, καὶ ἀπὸ χεῖρ^ς τὸ φέγγμα,
 καὶ ἀτεχνῶς ὁμοιορ^ω λιωί. καὶ
 πρόσωπον δὲ ἐντεταγμένον,
 καὶ βύβλιον τοιοῦτον πεσώ-
 ων πρίπωρ. καὶ ὄλως, θηειώ-
 σι τὰ ποδῶτα, καὶ ἄργια. ἀ-
 δῶς δὲ καὶ ἐπιείκεια, καὶ με-
 τρίότης ἀπίσω. καὶ τὸ ἐρυγῶ
 ἔρ ἀπόξυσον τοῦ πεσώπου
 παύλιως. Διωκῶ δὲ τὰ ποδῶ-
 ανθρωπάτα τῶν χοίρων,
 καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις μόν^ϑ
 καὶ ἀκοινῶν^ϑ εἶναι θέλει,
 μὴ φίλον, μὴ ξύρον πεσῶ-
 μῶ^ϑ. κατάλυσις γὰρ τὰ δι-
 αῦτα τῆς ἀρχῆς. ἐν ὄψει δὲ
 ποδῶν, ἃ μὴ ἰδίῃ ποῖ-
 σαι^ρ ἀντις, θαρρῶν ποῖα. καὶ
 τῶν Αφροδισίων αἰροῦ τὰ
 γλοῖάτατα. καὶ τέλ^ϑ, ἕν-
 σοι δοκῶ, πολὺ ποδῶ ὁ μόν^ρ, ἢ
 σηπῶν φαγῶν, ἀπόθαι.
 ταῦτε σοι τῶν ὀδονομῶν
 πεξινούμ^ρ. Αἰ. ἄταγε, μια-
 ρὰ γὰρ, καὶ οὐκ ἀνθρώπινα
 λίγας. Δ. ἀπὸ ῥῶμα γε, ὦ
 οὔ^ϑ, καὶ πᾶσι^ρ ὀχρῶ μῶ
 τιλθεῖ^ρ.

MER. Apage, scelesti enim ^ϑ inhumana sunt ista quæ nar-
 ras. **DIOG.** Sed heus tu, nemo non ista facili^me assequi pos-
 sest.

Barbara quoq; vox, ^ϑ ab-
 sonus sonitus tibi sit, quiq;ue
 canino planè similis existat.
 Vultus sit intentus, cum in-
 gressus sit qui talem vultum
 deceat. In summa, belluini
^ϑ agrestes planè sint tibi
 mores, pudor autem ^ϑ man-
 suetudo ^ϑ modestia procul
 absint. Ruborem quoq; om-
 nem de facie abstergas: lo-
 ca autem quæque celeberrim-
 a, ^ϑ in quibus maxima est
 hominum frequentia, acce-
 dito, ^ϑ in his ipsis solus sine
 ullo commercio esse velis,
 neque amicum neque hospio-
 tem accedendo. his enim re-
 bus hoc regnum soluetur. In
 conspectu verò omnium ea
 facias, quæ ne priuatim quis
 quam alius facere: ^ϑ aude-
 ret in re venerea exercenda,
 ea quæ sunt maximè ridicu-
 la eligito. Postremò, si tibi
 videtur, crudū aliquem pos-
 lypum vel sepiam deuorantē
 do morere. Hac illa felici-
 tas quam tibi procuramus.

τιλθεῖν. ὁ γὰρ σοὶ δίκαιός ποτα-
 μέας, καὶ λόγων, καὶ λήρων,
 ἀπ' ἰπίτου. Ὁ αὐτῆ σοὶ πῆρ
 δόξαν ἢ ὀδός. καὶ ἰδιώτης
 γὰρ ἄν ἦς, ἦτοι σκευδ' ἔψης,
 ἢ ταχυπόλης, ἢ τέκτων, ἢ
 τραπέζιτης, ἢ ἄν σὺ λωπύσει
 θαυμάσιον εἶναι, ἢ μόνον ἢ
 ἀνάδεια καὶ τὸ θράσος. Ὁ πο-
 τῆ, καὶ ποιδ' ὀρθοῦ καλῶς ἐκ
 μεσθης. Αγο. πρὸς ταῦτα μὲν
 ὁ δίκαιός σου νόμος ἢ ἄν ἴ-
 σως ἢ κηρωδὸς ἐν κερῶ γέ-
 νοιο ἢ ταῦτα, ἢ μ' ἰθὺς σὺ ἀ-
 ποδόδα οὐτοσί, τὸ μέγιστον
 δὲ ὀλοπῶν. Ερ. ἴχι λαδῶν.
 καὶ γὰρ ἄσφοι ἀπαταξόμε-
 θα, ἢ νοχλῶν ἄντῶ, ἢ βῶν.
 τῶ, καὶ ἄπαντας ἀπαξα-
 πλῶς ὑβείζοντῶ, καὶ ἀγο-
 ρῶντῶ καλῶς. Ζῶς. ἀλ-
 λ' ἢ καλὰ τὸν Κυρλωῶν, τὸν
 ἐν τῇ πορφύρῃ, ἢ ἰσπανω-
 μένον. Ερμ. ἄν δὲ, πρὸς ἕ-
 τῶς. πολυτιμὸς τὸ γῆμα, καὶ
 πλοσίων δειόμων. βίος οὐδὲς
 ἢ δὲς, βίῶ τρισμακάεις.

tis

test. Neque enim ad gloriam
 consequendam opus erit e-
 ruditione, orationibus, at-
 que his nugis: verum com-
 pendiarum ad illam via est.
 Etiāsi ex vulgo aliquis fue-
 rit idiota, corarius videli-
 cet, aut falsamentarius, aut
 faber, aut numularius, ta-
 men nihil vetat quò minus
 te mirentur, si modò insigni-
 ter impudens & audax fue-
 rit, atque omnibus egregiè
 conuictari didiceris. MER-
 CAT. Ad has artes tui
 minimè indigeo. Nauta ve-
 rò, aut hortulanus fortasse
 per occasionem fieri posses,
 præsertim si te ille ad maxi-
 mum duobus obolis vende-
 re velit. MERCVR. Res-
 cipe eum. etenim libenter li-
 beramur ab illo qui clamo-
 ribus sic nos obtundit, pro-
 fusq̃ omnes iniuria & con-
 tumelijs afficit. IVP. A-
 lium accersè, Cyrenæum il-
 lum purpura amictum, &
 coronatum. MERCVR.

Agite, animum aduertite omnes. Res sumptuosa est, qua-
 que diuitibus indiget. Vita est hæc iucunda, vita ter beata.

Quia

τίς ἐπιθυμῆ πρυφῆς; τίς ὠ-
 νῆται τὸν ἀβρότατον; Ἀγο.
 ἔλθε σὺ, καὶ λέγε ἄπειρ ἄδῶς
 τυχεύωνες. ὠνήσομαι γάρ σε,
 ἦρ ὠφέλιμ' ἦς. Ερμ. μὴ
 ἐνόηλα αὐτὸν, ὦ βέλτιστ,
 μήδ' ἀνάκειναι, μὴθ' ἄρα.
 ὡς οὐκ ἄν ἀπκείναιτό σοι,
 πλὴ γλῶτταν, ὡς ὄρεῖς, θιοπι-
 ὀδάνων. Ἀγο. καὶ τίς ἄν
 εὐφρονῶν, πρίατο διεφθαρ-
 μιστὸν οὕτω, καὶ ἀπόλαστον
 ἀνδράποδον; ὅσων δὲ καὶ
 ἀπόφα μύρων; ὡς δὲ καὶ σφασ-
 ληρὸν βαδίσει, καὶ παράφο-
 ρον; ἀπὰ λῆθρ σὺ, ὦ Ερμῆ
 λέγε, ὅποσα πρόσστιν αὐτῷ
 καὶ ἀμετιῶν τυχεύων. Ερμ.
 τὸ μὴ ὅλον, συμμιδῶναι, δι-
 ξίος γὰρ συμπιεῖν ἰκανός, καὶ
 τιμῶσα μετὰ ἀνληγρίδ' ὅ
 ἐπιτύχῃ ἱρῶντι καὶ ἀσώ-
 τῳ διασότη. τὰνα δὲ πικ-
 μιάτων ἐπισήμων, καὶ ὀψο-
 τοίος ἱμπερότατ' ὅ, καὶ ὅ-
 πως σοφιστὴς ἰδυπαθέας; ἐ-
 πωδῶν ἢ ὄν Αελύσιον,
 ἰδῶσσι δὲ καὶ πικρὸ Σικελίαν
 τοῖς

Quis cupit delicias? quis
 mei molliissimum? MER-
 CATO. Accede tu, &
 dic quid noris: emam enim
 te, si tiliis fueris. MER-
 CVRIVS. Ne obturba, ὅ
 bone, neq; interroga ipsum.
 ebrius enim est: itaq; non po-
 terit tibi respondere, lingua,
 ut vides, titubās. MERCA.
 Quis mentis compos emat
 tam corruptum & immode-
 stum mancipium, quodque
 tot unguenta olet? quān
 verò gressu lubrico, & ra-
 tione carente incedit? Sed
 utique, Mercuri, dic quibus
 artibus prædixit sit, ut quæ
 tractare soleat. MERCV.
 In summa, conuiuator est,
 & compotor egregius. quin
 ad exercendas impudicas &
 lasciuas saltationes vnà cum
 tibicina admodum idoneus
 esset amatori cuidam &
 perditio hero. Quod ad
 alia attinet, parandorum
 bellariorum gnarus est: &
 in adornandis edulij exercis
 tatisimus. Breuiter, volu-
 ptatis artifex est: institutus enim est Athenis, atque Sicilia
 tyrann

τοῖς τυράννοις, ἢ σφόδρα ἐν
 δοκίμα παρ' αὐτοῖς. τὸ δὲ κρ-
 φάλαρον τῆς θεωρίας, ἀ-
 πάντων καταφρονῶν, ἅπασιν
 κηῖσθαι, πανταχόθεν ἐρασί-
 ῳ τῷ ἰδονίῳ. Ἀγ. ὦρα σοι
 ἄπορον πειθεῖσθαι τῶν πλου-
 σίων τούτων καὶ πολυκεμά-
 των, ἰγὰρ οὐκ ἐπιτέθειται ἰ-
 κάρων ὠνήσθαι βίον. Ερ. ἄ-
 πρακτὸς εἶσιν, ὦ Ζεῦ, οὗτος
 ἡμῖν μέγιστος. Ζεὺς. μετασίγη-
 σον. ἄπορον παράλαξαι, μάλα
 λοιπὸν τὰ ἴδια τούτου, τὸν γι-
 λῶντα τὸν Ἀδελφρόθην, καὶ
 τὸν κλαῖοντα τὸν ἐξ Εφῆσον
 ἅμα ἔρ' αὐτὸν πειθεῖσθαι βού-
 λησιν. Ερ. κατάδηλον ἴσ' τὸ
 μέισον. τὰ ἀρίστα βίῳ πωλῶ,
 τὰ σφωτάτα πωλῶντων ἀπὸ
 κερύλλομαι. Ἀγ. ὦ Ζεῦ, τῆς
 ἰναυτιότητος. ὁ μὲν οὐ δῖος.
 καίπερ γιλῶν, ὁ δὲ τιθεῖται
 κερύλλομαι, λακρύνα γὰρ τὸ
 παράλαξαι. τί ταῦτ' ὦ οὐ-
 τὸς, τί γιλῶς; Δη. ἰρατῆς;
 ὅτι μοι γιλῶτα πάντα δοκεῖ
 τὰ πρῆγματα ἡμῶν, καὶ αὐ-
 τοῖς

tyrannis seruiuit, apud quos
 in magno precio fuit. Sum-
 ma verò propositi sui, seu
 doctrina est, omnia contem-
 nere, & omnibus rebus vi-
 undique voluptatem con-
 quirere. MERCAT. Tempus est ut alium emptorem,
 nempe diuitem, & multas
 habentem pecunias, que-
 ras: ego enim minimè ido-
 neus sum, qui tam hilarem vi-
 tā emam. MERCV. Ille, ὁ
 Iupiter, quātum apparet, in-
 emptus nobis manebit. IVP.
 Traducito, atque alium ad-
 due, vel potius duos istos,
 n̄ quorum alter, Abderites
 scilicet, ridet: alter verò Eu-
 phesius, plorat: simul enim
 vendi volūt. MERCV. De-
 scendite in medium. Opti-
 mas vitas vendo, omnium
 sapientissimos proclamo.
 MERCA. O' Iupiter, quā-
 ta dissimilitudo: alter enim
 non desinit ridere, alter au-
 tem aliquem lugere videtur:
 omnino enim plorat. Heus
 tu, quid hoc sibi vult, cur ridet? DEMOC. Interrogas? quia
 mihi omnia quæ vos facitis, ridicula videntur, adeoque vos
 ἑρῖ

τοῖς ἄλλοις. Αγο. πῶς λέγεις;
 καταγελάσῃς ἡμῶν ἀπάντων,
 καὶ παρ' οὐδενὸς τίθῃσαι τὰ ἡ-
 μίτερα πράγματα; Δι. ὦ.
 Δι. ἔχει σπουδαῖον γὰρ ἐν
 αὐτίοισιν οὐδενὸς ἑστῶσα δὲ
 τὰ πάντα, καὶ ἀτόμων φορῶν,
 καὶ ἀπαρίη. Αγο. οὐ μνησιῶ.
 ἀπὸ δὲ σὺν ἐνός ὡς ἀληθῶς, καὶ
 ἄτερ ὦ. ὦ τῆς ὑβρείας, ὅτι πᾶν
 σὺ γελῶν; σὺ δὲ τί λέγεις, ὦ
 βέλτιστε; ποῦ γὰρ, οἶμαι,
 κάμμιον σοὶ πλοσθαλέν. Ηρ.
 ἡγίωμα ἦρ, ὦ ξένε, τὰ ἀν-
 θρώπινα πράγματα δι' ἴσρα ἢ
 διακρυῶσθαι, καὶ ἔδεν αὐτίων
 ὅ,τι μὴ ἐπιπέσειον, ὅτι δὲ οἴκ-
 τέρω τε σφείας καὶ ὀδύρομαι.
 καὶ τὰ μὲν παρόντα ἐδοκίμα
 μεγάλα, τὰ δὲ ὑστέρω ἰσόμῃρα
 πάμπαν ἀνικρᾶ, λέγῶ δὲ τὰς
 ἐκπυρῶσας, ἢ τὴν ἴδου συμ-
 φορῶν, ἵαυτ' ὀδύρομαι, ἢ ὅτι
 ἔμπροσθεν ἔδεν, ἀπὸ αὐτῶν ἐκ
 κίονα πάντα σιωπᾶν ἔχουσι, ἢ
 ἐστὶ ταῦτ' ἑρπῆας, ἀτρεψίη,
 γυνῶσις,

ipsetiam. MERCAT.
 Quid narras? nos omnes tu
 derides? atq; omnia nostra
 opera nihili facis? DEM.
 Sic sanè est. Nam in illis ni-
 hil est præclarum, aut stu-
 dio dignum. inania enim
 sunt omnia, & atomorum
 cumulus, & infinitum quip-
 piam. MERCAT. Ne-
 quaquam: imò tu vanus es
 reuera, & experientia ca-
 res. O contumeliam, non-
 dum desinis ridere? Tu ve-
 rò, ò bone, quid ploras? mul-
 tò enim melius erit, ut exi-
 stimo, tecum quàm cum De-
 mocrito loqui. HERA.
 O hospes, ego omnes huma-
 nas res calamitosas & de-
 flendas esse existimo, atque
 in illis nihil non esse fato ob-
 noxium: ideoq; miseret me
 ipsarum, & deploro eas.
 Neque magnifacio præsen-
 tia, futura verò puto planè
 ærumnosa fore: conflagra-
 tiones dico, & totius mun-
 di calamitatem. *Ista sunt quæ ego deploro, quodq; ni-
 hil solidum est, sed quodammodo omnia in cyceonem
 conuoluuntur, tum quòd eadem res deletat & offendit,*
 h h h estq;

γνωσις, ἀγνωσίη, μέγα, μι-
 κρόν, ἄνω, κάτω, περιχο-
 ρώνοντα, καὶ ἀμαθόμνητα ἐν
 τῇ τῷ αὐτῷ σαυδίῃ. Αἰο.
 τι γὰρ ὁ αὐτῶν ἔστι; Ηρ. πῶς
 πῶσαιμ, πρὸς αὐτῶν, ἴσθῃ.
 ρόμῃ. Αἰο. τί δὲ οἱ ἀν-
 θρωποι; Ηρ. θεοὶ θνητοί.
 Αἰο. τί δὲ οἱ θεοί; Ηρ. ἀν-
 θρωποι ἀθάνατοι. Αἰο. ἀ-
 νιγματολογίας, ᾧ οὐτῷ, ἢ
 γρίφους σωτήθης. ἀτηχνῶς
 γὰρ, ὡς περὶ ὁ Λοξίας, οὐδέ μιν
 ἀπσαφῆς. Ηρ. οὐδὲν γὰρ
 μοι μέλα ὑμέων. Αἰο. τοι
 γαροῦ οὐδὲ ἀνίσταί σε τίς,
 ἰδερωνῶν. Ηρ. ἐγὼ δὲ λίλο-
 μα πασι μὲν ἄβυσθον οὐκ ἔμελλε,
 ὅτι οἱ ἀνιγμέννοι, καὶ ὅτι οἱ
 ἐκ ἀνιγμέννοι. Αἰο. τὸ τὸ
 κακῶν οὐκ ὀρέω μεταγχοί-
 ας ἐστὶν, ὅδ' ἔτι προῖχον ἀν-
 τῶν ὀνήσομαι. Ερ. ἀπρακτοί
 καὶ οὗτοι μέγιστοι. Ζῶς ἄλ-
 λου ἀπκέρυφτι. Ερ. βέλῃ τὸν
 Ἀθλωαῶν ἐκάνον, τὸν πομύ-
 νου; Ζῶς. πάντων μὲν οὐδὲν.
 Ερ.

estque cognitio ignorantia,
 magnum, paruum : atque
 o sursum deorsumque ferun-
 tur omnia, et per vices mu-
 tantur in ludo huius seculi,
 MERCUR. Quid est seculi?
 HER. Puer ludens, ludens
 talis, cōtendens. MERCA.
 Quid verò homines sunt?
 HERACL. Dii mortales.
 MERCAT. Quid verò
 dū? HERA. Homines im-
 mortales. MERCAT.
 Heus, tu aenigmata loqueris,
 an griphos componis? pla-
 nē enim tanquam Apollo,
 nihil explicas. HERACL.
 Nihil vos curo. MERCA.
 Igitur neque quisquam men-
 tis compos te empturus est.
 HERAC. Ego verò à pue-
 ris iubeo plorare omnes,
 tam eos qui me emunt, quam
 qui non emunt. MERCA.
 Hoc certè malum parū dif-
 fert ab insania; neutrum ho-
 rum emam. MERCUR.
 Et illi quoque apud nos ma-
 nebunt, cum non sint vendi-
 biles. IVPIT. Alium accersere. MERCUR. Vñne A-
 theniensem illum facundum? IVPITER. Maximè.
 MERC.

Ἐρ. Διὸ ῥ' ἐλθέ σὺ. βίον ἀγα-
 ῶτον καὶ σωτηρίαν ἀπικηρύτ-
 τωμέν. τίς ἀνέτα τὸν ἱερὸ-
 τάτον; Ἀγ. ἅπτε μοι, τί μά-
 λιστα ἄδως τυγχάνεις; Σω.
 παύσειράς ἄμι, καὶ σοφὸς τὰ
 ἑρωτικά. Ἀγ. πῶς οὐρ ἰδὼ
 πείνωμά σε; παύσειρά σου ἴδω
 ἐδιδόμην τῷ παιδί καλῶ ὄν-
 τι μοι. Σω. τίς δ' ἄν ἐπι-
 τησιότερος ἐμῷ γήνοιο συ-
 νῆναι καλῶ; καὶ γὰρ οὐ τῶν
 σωμάτων ἱεράς ἄμι, πλὴν
 ψυχῆ δὲ ἡγούμαι καλῶ. ἄ-
 μίλα ἐστὶν ἐπὶ ταυτὸν ἡμάς
 τίόν μοι κατακείμεντα, ἀκού-
 σθι αὐτῶν λεγόντων μηδὲν
 ἐπ' ἐμῷ δαυδὸν παθεῖν. Ἀγ.
 ἄπιστε λέγεις, τὸ παύσειρά
 ὄντα, μὴ πέρα τῆς ψυχῆς τι
 πολιπραγμονεῖν, καὶ ταῦτα,
 ἐπ' ἕξουσίας ἐν τῷ αὐτῷ ἰμα-
 τίῳ κατακείμενον. Σω. καὶ
 μὴδ' ὁμνύω γέ σοι τὴν ἑσπέραν,
 καὶ πλὴν πλατάνου οὕτω ταῦτ' ἴ-
 χην. Ἀγ. Ἡράκλεις, τῆς ἀδ-
 οκίας τὴν θείαν. Σω. τί οὐ λέγεις;

οὐδ' ἄν.

MERC V. Heus tu, huē
 veni. Vitam bonam & pru-
 dentem proclamamus. quis
 emet sanctissimum homi-
 nem? MERCAT. Dic
 mihi, quam potissimum no-
 sti artem? SOCR. Pade-
 rastes sum, & in rebus quæ
 ad amorem spectant pru-
 dens. MERCA. Quanti
 igitur emam te? nam pæda-
 gogo indigeo. est enim mihi
 puer egregius. SOC. Quis
 magis idoneus me esse queat,
 qui cum formoso puero ver-
 setur? Neque enim corpo-
 rum amator sum. animam
 enim formosam esse existi-
 mo: & P quanquam sub eor-
 dem palliolo mecum recum-
 bāt, audies illos, vel ipsis te-
 stibus, nihil graue à me per-
 peti. MERCAT. Incredi-
 bilia sunt quæ dicis, pæde-
 rastes cūmsis: tamen nulla
 de re te esse sollicitum, quàm
 de anima, præsertim cūm
 copia fiat ut sub eadem ve-
 ste iaceatis SOC. Atquē

per canem & per platanum iuro, rem sic habere. MER-
 CAT. Hercle, quanta absurditas deorū. SOC. Quid ais?
 h h h 2 Annō

φαινοῖς. Αγο. βαβαὶ τῆς
 φιλοσοφίας. τῆς δὲ σοφίας
 τί σοι τὸ λεγόμενον; Σω. αἰ
 ἰδέω, καὶ τὰ τῶν ὄντων πα
 ραδείγματα. ὅποσα γὰρ δι
 ὄρας, πλὴν γλυ, τὰ πηγῆς, τὸν
 οὐρανὸν, πλὴν θάλασσαν, ἀε
 πάντων τούτων ἀκόνου ἀφα
 ρῆς ἰσῶσιρ, ἕξω τῶν ὄλων.
 Αγο. σου δὲ ἰσῶσιρ; Σω. ἔ
 θαμῶ εἰ γὰρ σου εἶην, οὐκ ἄν
 εἶην. Αγο. οὐχ ὄρω ταῦθ' ἄε
 περ κέλεται τὰ παραδείγμα
 τα. Σω. ἀκότως, τυφλὸς γὰρ
 εἶ τῆς ψυχῆς τὸν ὀφθαλμὸν,
 ἐγὼ δὲ πάντων ὄρω ἀκόνως,
 καὶ σὲ ἀφανῆ, ἡ ἀμὲ ἀκόνου,
 καὶ ὄλων διπλά πάντα. Αγο.
 τοιγαροῦν ἀνυγί; Σω. εἰ, σο
 φος καὶ ὀξυδερκής τις ὢν.
 φίρ' ἴδω τί καὶ πράξεις μετ'
 περ αὐτοῦ σὺ; Ερ. δὸς δύο
 τάλαντα. Αγο. ὀνησάμεν
 ὅσον φῆς. τὰρ γνέουρ μέτοι
 εἰς αὐθὶς καταβαλῶ. Ερ. τί
 οὔρ σοι τὺνομα; Αγο. Δίωρ
 Σύρακείσιος. Ερ. ἀγὲ καταβῶν
 ἀγαθῆ

mei scilicet. MERC. Pas
 se quanta libertas, quae sa
 pientia. Verum quae est tuae
 doctrinae summa? SOC.
 Ideae, & eorum quae exis
 stunt paradigma. Qua
 cunque enim vides, terram
 ipsam, quae super terram
 sunt, caelum, mare, horum
 omnium imagines obscurae
 existunt extra totius uniuers
 sitatem. MERCA. Vbi
 autem existit? SOC. Nus
 quam. Nam si alicubi essent,
 non essent. MERCAT.
 Non video ista quae tu dicis
 paradigma. SOC. Me
 ritò: caecus est enim tibi ani
 ma oculus. ego verò om
 nium video imagines, &
 te latentem, & me alium.
 in summa, duplicia video
 omnia. MERCA. Ergo
 emendus es, sapiens cum
 sis, & acutè cernas. Age,
 scire volo quid tu à me exi
 gas pro ipso. MERCVR.
 Da duo talenta. MERCA.

Emita, ut dixisti, pecuniam verò in posterum nume
 rabo. MERCVR. Quod igitur tibi nomen est? MER
 CAT. Dion Syracusius. MERCVR. Age, quòd felix
 hhh 3 faustumque

ἀγαθὴ τύχη. τὸν Ἐπικύραον
 οὐκ ἔδωκε λατῶ. τίς ὄνεται τῶ
 ἴσον; ἔτι μὲν τῶ γυλιῶν Ἰ-
 κένου μαθητῆς, καὶ τοῦ με-
 ἴου Ἰουῖου, οὗς μικρῶ πρόδωκε
 ἀπικυρόφλων. ἐν δὲ πολλοῦ
 οἰδωρῶν, παρ' ὅσων ἄνε-
 βίσις. Ἐπιγάνεια, τὰ δὲ ἀν-
 δακτύλις, καὶ λιχνεία φίλα.
 Αγο. τίς ἡ τιμὴ; Ἐρμ. Δύο
 μναῖ. Αγο. λάμβανε. τὸν δὲ
 να δὲ ὅπως ἴδω, τίσι χάριται
 ἰδομέναται. Ἐρ. τὰ γλυκεία
 σιτήται, καὶ κηλίδα, καὶ μά-
 ρισα. τὰς ἰσχάδας. Αγο. χα-
 ριστὸν μὲν οὐδέν. ἀνύσομαι
 ἢ αὐτῶ παλάσθας τῶν κα-
 ρικῶν. Ζαῖς. ἀπορπάλα τὸν
 ἐν χερσὶ κούειας ἐκένου, τὸν
 κυθροπὸν, τὸν ἀπ' τῆς σῶσ.
 Ἐρμ. εὐλίχης. ἰοίκασι δ' ἔμ-
 ποδὸν ἵι πλεῖστον αὐτῶν πει-
 μιναν, τῶν περὶ τὴν ἀγορὰν
 ἀπυλητότων. αὐτῶ τὴν ἀρε-
 τὴν πολλῶν, ἢ βίον, τὸν τιμῶν
 τῶν, τίς πάντα μόνος ἀδὲ
 κραιβίαι; Αγο. πῶς τῶτο
 φῆς; Ἐρ. ὅτι μόνον οὐδὲς σ-
 φος,

do, vitam perfectissimam.

MERCA. Quid tu dicis? MERCV. Quia solus ille sa-

faustumque sit, recipe eum. Te
 iam voco, Epicure. Quis
 emet hunc? Est enim illius
 risoris discipulus, nec non
 illius qui ebrius est, quos
 haud multò antè proclama-
 uimus: vnus autem cuius-
 dam rei cognitione illos vin-
 cit. multò magis enim im-
 pius est, quàm illi. Quod
 verò ad cætera attinet suas
 uis et gula amans est. MER-
 CAT. Quo precio vendi-
 tur? MERCV. Duabus
 minis. MERCAT. Acci-
 pe: verùm ut hoc quoque
 sciam, quibus delectature
 dulj? MERCV. Dulcisa
 edit, et mellita, maximè ves-
 cò ficus. MERCAT. Bene
 seres habet. emam enim il-
 li totas massas carycarum.
 IVP. Alium accerse, illum
 corpore hirsuto, vultu seti-
 ro, ex Stoa. MERC.
 Rectè dicis. videtur enim
 magna ipsum multiitudo,
 que ad forum accurrit, ex-
 pectare. Ipsam virtutē ven-
 dens. Quis cupit omnia scire solus?

piens

ἔδωκε, μόνον καλὸν, μόνον δὲ δι-
 καιόν, ἀνδρῶν, βασιλέων,
 φητῶν, πλοῦσι, νομοθέταις,
 καὶ τὰλλα, ὅποσα εἰσιν. Αγο.
 οὐκ ἔστι γὰρ, καὶ μάλα ἴσως
 μόνον; Βρι. καὶ νῦν δια γέ
 συντοδελφῶν, καὶ γέγων, καὶ
 τὰ τοιαῦτα. Αγο. ἴσως, ἰσθὶ
 ὁ γὰρ, καὶ λέγει πρὸς τὸν ὄ-
 νητινὸν ἐμὲ, ποῖός τις εἶ; καὶ
 πρῶτον, ἃ οὐκ ἄχθῃ πιπτα-
 σκόμεν, καὶ δοῦν ἄν; Χρύ.
 οὐδ' ἀμῶν, οὐ γὰρ ἐφ' ἵς
 μὴ ταῦτά ἐστιν. ὅσα δὲ οὐκ
 ἐφ' ἡμῶν, ἀδιὰφορα εἴς τε
 βίβλην. Αγο. ὁ μανθάνῃς ἡδέ-
 γας. Χρύ. τί φῆς, οὐ μανθάν-
 νας, ὅτι τῶν τοιούτων τὰ μὴ
 ἐπιτηγμένα, τὰ δ' ἔμψας
 διὰ ἀπετηγμένα; Αγο. οὐδ'
 νῦν μανθάνω Χρύ. ἀκότως, ἢ
 ἢ εἰ σὺν ὅτις τοῖς ἡμετέροις
 ὀνόμασι, οὐδὲ καταληπτι-
 κὰ φαντασίαν ἔχεις. ὁ δ'
 σπεδῶς, ὁ πῶν νομικῶν θε-
 εἶαν ἰκμαθῶν, ὁ μόνον ταῦτ'
 οἶδεν, ἀλλὰ καὶ σύμβανα,
 καὶ παρασύμβανα ἰποίων, καὶ
 ὁπόσω

piens est, solus bonus, solus
 iustus, fortis, rex, rhetor, di-
 ues, legislator, & quaecunq;
 alia sunt his similia. MER-
 CAT. Num, ὁ bone, & eo
 quus solus est, & per Iuueni
 coriarius, & faber, & his si-
 milia? MERCVR. Sic vi-
 detur. MERCA. Accede,
 ὁ bone, & dic mihi tuo em-
 ptori, qualisnam sis: ante
 omnia autem, num tibi do-
 leat quod venderis & ser-
 uis. CHRYS. Nequaquā,
 neq; enim in nobis hac sunt:
 quaecunq; verò in nobis non
 sunt, ista indifferentia esse
 solent MERCA. Non in-
 telliga quid dicas. CHRYS.
 Quid ais? non intelligis
 quòd horum? quaedam sunt
 praelata, quaedam verò rum-
 sus non praelata? MER-
 CAT. Ne nunc quidem in-
 telligo. CHRYS. Meris
 id quidem. neque enim af-
 suetus es nostris nominibus:
 neque imaginationem habes
 quæ facile apprehendat: ve-
 rum studiosus Dialecticæ contemplationis, non hæc tan-
 tum nouit, verum etiam qualiter & quantum accidens, &
 h h h 4 præter

ὅποσον ἀκίλων διαφύρα.
 Αγο. πῶς τῆς φιλοσοφίας, μὴ
 φθουήσῃς κἀμ τοῦτο ἄνωγ,
 ὅ, τι σύμβαμα, καὶ τί παρακα
 σύμβαμα καὶ γὰρ οὐκ οἶδ'
 ὅπως ἐπὶ κλίω ὑπὸ τοῦ ἔνθῃ
 τῶν ὀνομάτων. Χρ. ἀπ' ἑ
 δῆς φθόνῳ. ἢ γὰρ τις χω
 λὸς ἄρ, αὐτῷ κένωφῶ χωλῶ
 ποδὶ πεσπλάσας λίθῳ, πρῶ
 μαίξ' ἀφανοῦς λάβῃ, ὁ τοι
 οὗτ' ἔχῃ μὴ λιπυρὸν σύμβα
 μα τῶν χωλῶν, τὸ πρῶμα
 Ἰπαρασύμβαμα πεσπλάσας.
 Αγο. ὦ ἔ ἀρχαιοί. τί δ' ἄλ
 λο μάστιγα φῆς ἄδῃναι; Χρῦ.
 τῶν λόγων πηλικτάνας, ἄς
 συμποδίσω τοὺς πεσομιλῶν
 τας καὶ ἀπφράτῃω, καὶ σι
 πᾶν ποιῶ, φημὸν ἀτιχῶς
 αὐτῶν σκευτιθέας. ὄνομα δὲ
 τῆ δῶαμφ ταύτη, ὁ ἀοιδίμο
 στυχογιμός. Αγο. Ἡράκλῆς,
 ἄμαχόν τινα καὶ βίαιον λῆ
 γας. Χρῦς. σκόπα γουῶ. ἔσι
 σοι παιδίον; Αγο. τί μὲν;
 Χρῦ. τοῦτο λῶ πως κροκόδη
 λ' ἄρπάζῃ, πλησίον ποτα
 μου

lem syllogismum refert. CHR. Vide ergo, ἔσνε tibi puer?
 MERC. Quid ni? CHRY. Quid si hunc ad flumen foriē
 ambu

præter accidens inter se dis
 ferant. MERCAT. Per
 Philosophiam quasō, ne
 inuideas explicare, "quid
 nam accidens sit, & præ
 ter accidens: nescio enim
 quomodo percussus sim præ
 numero vocum istarum.

CHRY. Circa inuidiam
 dixero. Si quis claudus exi
 stat, illisq; pede quo elau
 dicat, ad lapidem, ex inopi
 nato vulnus acceperit, is cer
 tē accidens habet claudica
 tionem, vulnus autem præter
 accidens accepit. MER

CAT. O' arguiam: præ
 terea verò, quid nam scire
 te potissimum profiteris?

CHRY. Retia sermo
 num, quibus capio & ob
 stringo, denique tacere cog
 go eos qui contra me dispu
 tant, planè frenū quoddam
 illi imponens. isti verò tan
 tæ orationis vi nomen est,
 Syllogismus celeberrimus.

MERCAT. Hercle fortiem
 quendam & in expugnabi

μου πλάζομενον ἄρτων, ἰᾷ.
 τὰ σοι ἀπράσασιν ὑπισχνῆ-
 ται αὐτὸ, ἢ ἢ πῃς τὰ ληθῆς,
 ὃ, τι διδούτωσιν περὶ τῆς ἀπ-
 ρόσως τοῦ βρέφους, τί φέ-
 ρεις αὐτὸν ἐγνοικῆσαι; Ἀγορ.
 Δυσσπρόκρινον ἐρωτᾷς. ἀπρῶ-
 ρῆ, ὁπότιρον ἀπὸν ἀπράβοι-
 μι. ἀπὸ οὐ πῆς Διδε ἀπκεί-
 νῳ, ἀνάσωσά μοι τὸ
 πωδίου, μὴ καὶ φθάσῃ αὐτὸ
 καταπίων. Χρυσ. θάρρη, καὶ
 ἅπαν γὰρ σε διδάξομαι θεου-
 μασιώτερα. Ἀγορ. τὰ ποῖα;
 Χρυσ. τὸν θεῖσιον, καὶ τὸν
 κλειάουλα, καὶ ἐπιπᾶσι πλὴν
 Ηλέκτραν, καὶ τὸν ἐγκκα-
 λυμμόρον. Ἀγορ. τίνα δὴ
 τὸν ἐγκκαλυμμόρον,
 ἢ τίνα πλὴν Ηλέκτραν λέγεις;
 Χρυσ. Ηλέκτραν μὲν ἐκάνλυ
 πλὴν πάντων, πλὴν Ἀγαμέμνο-
 νος, ἢ τὰ αὐτὰ οἶδτε ἅμα,
 καὶ οὐκ οἶδε. παρεστῶτ' γὰρ
 αὐτῆ ἰδ' Ὀρέστ' ἐτι ἀγνωστ',
 οἶδε

ambulantiē * crocodilus ras-
 piat, postea verò se redditu-
 rum polliceatur hac lege, ut
 illi verum dicas, quidnam
 de puero reddendo apud se
 decreuerit : quid tu dicis
 ipsum in animo constituisse
 se? MERCAT. Quæstios
 nem rogas, ad quam diffi-
 cile admodum est respon-
 dere. dubito enim virum dia-
 cere debeam, quò puerum
 recipiam. Sed per Iouem,
 quæso te, responde tu, &
 puerum mihi serua incolu-
 mem, ne prauortat, ipsumq̄
 deuoret. CHRYS. Bono
 es animo. etenim & alia
 quædam docebo te, quæ plus
 admirationis habet. MER-
 CAT. Quæ nam sunt ista?
 CHRYS. Istum inquam,
 colligentem sermones, tum
 quoque illum dominantem,
 præterea illam quæ supra
 omnes est, & Electram, tan-
 dem opertum illum sermonē.

MERC. Quis ille opertus sermo, aut quæ illa tandem E-
 lectra est, de quibus dicis? CHRYS. Electrā illam dico A-
 gamemnonis valdè celebrē, quæ quidem eadem rem simul no-
 rat, & non norat. Astante enim illi Oreste adhuc incognito,
 hhh s nouit

οἶδ' ἤ μὲ Ορέστῳ, ὅτι ἀδελ-
 φὸς αὐτοῦ. ὅτι δ' οὐτ' Ο-
 ρέστῃς, ἀγνοῶ. τὸν δ' αὖ ἐγ-
 κικαλυμμένον, ἢ πάντων θανά-
 τιστον ἀκούσῃ λόγον. ἀπό-
 κεινα γάρ μοι, τὸν πατέρα
 οἶδα τὸν σαυτῆ; Ἀγορ. ναί.
 Χρυσ. τί οὖν, λέγει παρα-
 εἰσας Ἴνδ' ἐκικαλυμμένον,
 ἔρωμαι, εἴ τοι οἶδα; τί φη-
 σαι; Ἀγορ. ἀγνοῶ ἀγνοῶ.
 Χρυσ. ἀπὸ μὲν αὐτοῦ οὐτ' ἔ-
 λω ὁ πατὴρ ὁ σὸς ὡς ἀ τοῦ-
 τον ἀγνοῖς, ἀλλ' ὅτι τὸν πα-
 τέρα τὸν σὸν ἀγνοῶ. Ἀγορ.
 ἔμφοῦν ἀπὸ ἀπακλύψας αὐ-
 τὸν, ἔσομαι πῶ ἀλήθεα.
 ὅμως δ' οὐδ' εἴ μοι τῆς ἑσπίας
 τὸ τέλ' ἔστι; ἢ τί πράξαι, πῶς
 τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἀ-
 φικόμην; Χρυσ. περὶ τὰ
 πρῶτα κατὰ φύσιν κατὰ γι-
 νόσομα; λέγω δ' ἀπὸ τὸν,
 ὕψαιρ, καὶ τὰ τοιαῦτα. πρὸ-
 τερρον ἢ ἀνάγκη ποτὶ ἀ προ-
 σῶσαι, ἀπλογράφοις βιβλί-
 οισ παραθέσουσα πῶ ὄψιν,

καὶ

τῆ, & his similia. Primum autē oportet multos labores impen-
 dere. libris enim exiguis literis descriptis incumbere oportet,

A nouit quidem, Orestem
 suum esse fratrem: quod ve-
 rò ille Orestes est, igno-
 rat. Rursum verò opertum
 illum, adeoque omninò mi-
 rabilem, audies sermonem.
 Responde mihi. nostin' tuum
 patrem? MERCAT. Ma-
 ximè. CHRYS. Quid i-
 gitur, si propè te statures
 rem aliquem cooperatum,
 atque interrogarem, No-
 stin' hunc? quid diceret?
 MERCAT. Scilicet me
 non nosse dicere. CHRYS.
 Sed ille ipse pater erat
 tuus. Itaque si istum non
 nosti, palàm est te patrem
 tuum non nouisse. MERA-
 CAT. Nequaquam. verùm
 ego detractò velo, num ves-
 rum sit, explorabo. Sed
 quisnam tuæ sapientiæ finis
 est? aut quid tandem fa-
 cturus es, si ad virtutis sum-
 mum perueneris? CHRYS.
 SIP. In his, quæ in natu-
 ra prima sunt, versabor.

Dico autem diuitias, sanita-

καὶ σχολία συναγέροντα,
 καὶ βλοικισμῶν ἐπιπλάσ-
 μωρον, καὶ ἀτόπων ῥημάτων,
 καὶ τὸ λεφάλωρον, ὃ θίμει γε-
 νιάδα φερῶν, ἢ μὴ τρεῖς ἐφε-
 ξῆς τῷ ἐκιδόρου πίνης. Αγο. ἤν.
 ἡαῖα σὺ ταῦτα καὶ δένωδς ἀν-
 δεκὰ τὸ δὲ γνύφωνα εἶναι,
 καὶ τοκογλύφον (καὶ γὰρ τὰς
 δὲ ὄρω σοι πεσόντα) τί φῶ-
 μῶν, ἀνδρὸς ἤδη πεπωκότῃ
 τὸν κλέρορον, καὶ τελευτῆς πῆς
 ἀριτλῆς; Χρῦς. ναῖ, μόνω οὐκ
 τὸ δανείζην πρέποι ἀρ τῷ β-
 φῶ ἐπὶ γὰρ ἰδιον ἀδῶ σὺλ-
 λογιζέσθαι, τὸ δανείζην δὲ καὶ
 λογιζέσθαι τὸς τόκους, πη-
 σιον εἶναι δουεῖ τῷ αὐτοζι-
 ζέσθαι, μόνω ἀρ εἴη τῷ σπου-
 δάος, καθάπερ ἐκείνο, καὶ τῷ-
 το. καὶ δὲ μόνω γὰρ ἀπλῶς, ὡ-
 σπερ οἱ ἄλλοι, τὸς τόκους, ἀπὸ
 καὶ τότων ἰτέρως τόκους λαμ-
 βάναν, ἢ γὰρ ἀγνοῆς, ὅτι τῶν
 τόκων οἱ μὲν εἰσι πρῶτοι τι-
 νες, οἱ δὲ δευτεροὶ καθάπερ
 αἱ τῷ ἐκείνων ἀπόγονοι; ὄρωδς
 δὲ δῦτα καὶ τὸν συλλογισμῶν,
 ὁποῖα

et interpretationes conges-
 rere, et solacismis, et ab-
 surdis vocibus impleri. In
 summa, nequaquam decet
 sapientem fieri prius, quam
 iter ex ordine helleborum bi-
 bas, **MERCA.** Egregia
 sunt ista tua, et forti viro
 digna. Verum avarum scæ-
 neratorem esse (ista enim tis
 bi inesse video) num illa di-
 cemus esse viri, qui hellebo-
 rum biberit, et iam ad vir-
 tutē idoneus sit? **CHRYS.**
 Certè: solū enim sapien-
 tem scænus exercere decet.
 Quandoquidem enim illius
 proprium est, syllogismis
 concludere: vsuras autem
 colligere, et scænus com-
 putare, atque syllogismis
 colligere, parū differre
 videntur: quemadmodum
 hoc soli studioso competit,
 ita quocque illud: nec decet
 illum scænus simpliciter,
 quemadmodum alij solent,
 accipere, verū etiam alie-
 rius quoq; scænoris scænus.

Nisi fortè ignoras, scænus aliud esse primū, aliud secundū, ve-
 luti quandam illius progeniem. Vides autem et syllogismum
 quandam

ἑποισί φησιν, ἃ τὸν πρῶτον
 τόκου λήψεται, καὶ τὸν δευ-
 τεροῦ ἀπὸ μὲν καὶ τὸν πρῶ-
 του λήψεται, ἄρα καὶ ἡ δευ-
 τεροῦ. Αγορ. ἔκοῦ καὶ μισθὸν
 περὶ τὰ αὐτὰ φῶμεν, ὅς σου
 λαμβάνεις ἐπὶ τῆς ὁφείας, πα-
 ρὰ τὸν νόμον; καὶ δίδωμεν, ὅτι
 μόνον ὁ σπασθεὶς μισθὸν ἴ-
 σι τῆς ἀριτῆς λήψεται. Χρυσ. μαν-
 θάνεις, ὃ γὰρ ἱμαυτοῦ ἔννεκα
 λαμβάνω, καὶ δίδουσι αὐτῷ
 καὶ χάριν ἐπὶ γὰρ ὅτι οὐ μόνον
 ἐκέρχεται, ὁ δὲ πεικρῆτος
 ἱμαυτὸν μὴ ἀσπῶ ἔιναι πρὸς
 ἐκέρχεται, τὸν δὲ μάστιγι
 ἐκέρχεται. Αγορ. καὶ μὲν τοῦ
 θαντοῦ ἔργου, τὸν νόμον ἢ ἔ-
 σαι πεικρῆτος, οὐ δὲ τὸν νό-
 μου πλοῦσιον ἐκέρχεται. Χρυσ.
 σκόπῃς, ὃ οὐτὸν ἀπὸ ὄρα
 μὴ σε ἀπτοξάσω ἀναποδεί-
 κτω συκορισμῶ. Αγορ. καὶ τὴν
 δανὸν ἀπὸ τοῦ βέλους; Χρυσ.
 ἀπείρα καὶ οἰοπῆ, καὶ ὁφεί-
 ας ἀπείρα τὴν διανοίαν ὃ δὲ
 μίξιον, ἢν ἰδέτω, τὰ γινώ-
 σαι ἄ-

quendam vulgò iactari; Si
 primum factus acceperit, ac-
 cipiat etiam secundum. Ve-
 rum accepit primum, igitur
 et secundum accipiet.
MERCAT. Num ergo
 de mercede, quam tu à ius-
 uenibus, quos instituis, ca-
 pere soles, similia dicenda
 sunt: quippe cum manife-
 stum sit, solos studiosos mer-
 cedem à virtute accepturos
 esse? **CHRYS.** Discis: cer-
 te non mea causa accipio, ve-
 rum illius gratia qui dat.
 Nam cum alius sit effusor, al-
 ius verò comprehensor, me
 quidem ipsum comprehen-
 sor ut sim præparo, disci-
 pulum verò ut fiat effusor.
MERCAT. Atque con-
 trarium dicis, iuvenem esse
 comprehensorem: te verò,
 qui solus dives es, effusorem,
CHRYS. Heus tu, scoma-
 mate me perstringis? sed vis
 de tu, ne te petam syllogismo
 inevitabili. **MERCAT.**

Quid verò mali ex hoc t'elo accidet? **CHRYS.** Du-
 batio et silentium, præterea mentis et intellectus subuer-
 sio: et quod omnium est maximum, si voluero, in lapi-
 dem

ὅτι ἀπλάξω λίθον. Αγορ. πῶς λίθον; ὃ γὰρ Πιραῖος, ὃ βελτίσι. ἄνοι μοι δοκᾷς. Χρ. ὡς πῶς. ὁ λίθος σῶμα ἐστίν; Αγορ. ναί. Χρῦς. τί δὲ, τὸ ζῶον ἢ σῶμα; Αγορ. ναί. Χρῦς. οὐ δὲ ζῶον; Αγορ. ἴστικα ζοῶν. Χρῦς. λίθος ἄρα εἶ, σῶμα ἔσθι. Αγορ. μηδαμῶς, ἀλλ' ἀνάνυσόν με πρὸς τὸ Διός, καὶ ἔξ ἡμέρας ποιήσον ἀνθρώπου. Χρῦς. οὐ χαλιπὸν, ἀλλ' ἔμπανον ἰδοὶ ἀνθρώπου. ἂν γὰρ μοι, πᾶν σῶμα ζῶον; Αγορ. ὤ. Χρῦς. τί δὲ, λίθος, ζῶον; Αγορ. ὤ. Χρῦς. οὐ δὲ σῶμα εἶ; Αγορ. ναί. Χρῦς. σῶμα δὲ ἄνθρωπος, ζῶον εἶ. Αγορ. ναί. Χρῦς. ἐκ ἄρα λίθος εἶ, ζῶον γὰρ ἄνθρωπος. Αγορ. ἴστικα ἐποίησας, ὡς ἔδωκεν τὰ σκέλη, καθάπερ τῆς Νιόβης, ἀσπιφύχου, καὶ πάγια λῶν. ἀλλὰ ἀνύσομαι γὰρ. πόσον ἔσθι; Αγορ. τὸ καθ' ἅλα λῶν; Εἰ μὴ δὲ δόξα. Αγορ. λάμβαν. Εἰ μὴ μόνον.

dem te conuertam MERCAT. Quomodo lapidem feceris? neque enim Perseus, ὁ bone, mihi esse uideris. CHRYS. Hoc modo. Lapis est corpus. MERC. Certé CHRYS. Quid uerò? Nónne ὃ animal corpus est? MERCAT. Imò maxime. CHRYS Tu uerò animales. MERCAT. Sic uidesur. CHRYS. Lapis igitur es, cùm corpus sis. MERCAT. Nequaquam. sed per Iouem solue me, ὃ de nodo hominem me fac. CHRYS. Non est difficile factu. igitur rursus sis homo. Dic uerò mihi, nónne omne corpus animal est? MERC. Non. CHRYS. An uerò lapis animal est? MERC. Non. CHRYS. Tu uerò corpusne es? MERCAT. Maxime. CHRYS. Corpus autem cùm sis, animalne es? MERCAT. Euge, effecisti, ut iam mea crura non aliter atq; Niobes refrigerata ὃ saxea facta sint. uerùm coëmā te. Quantum pro ipso numerabo? MERC. CV. Duodecim minas. MERCAT. Accipe. MERC. Solus

μόν & αὐτὸν ἰδύουσαι; ΑΖ-
 γορ. μὰ Διὶ ἅπ' οὗτοι πάντα
 τὰ, ἔς ὄρεσ. Ερμ. πολλοὶ γὰρ
 καὶ τοῖς ἄμοις καρτεροί, καὶ
 τοῦ θεῖου λόγου ἄξιοι.
 Ζαῖς. μὴ διατρίβει, ἄπορ κα-
 λῶ. Ερμ. τὸν περιπατητικὸν
 σι φημί, τὸν λαλῶν, τὸν πλο-
 σισμ. ἄγ. ἀλλ', ἀνίστασθε τὸν
 σικωτάταλον, τὸν πάντα ὄ-
 λωσ ἰσιτάρορ. Αζγορ. ποῖ
 δὲ τίς ἐσὶ Ερμ. κίτρι & ἰπιδ
 λῆς, ἀρμόδι & βίω. τὸ δὲ
 μίγιστον, διπλῶς. Αζ. πῶς λέ-
 γασ; Ερμ. ἄμ & μὲν ὁ ἐκ τοῦ
 θεν φανόμεν &, ἄμ & ὁ
 ἐνδοθεν εἶναι δοκῶ. ὡς ἰὼ
 πείη αὐτὸν, μέμνησο τὸν μὲν
 ἰσωτικὸν, & ἰξωτικὸν
 λαλῶν. Αζγορ. τί δὲ γιγνώσκου
 μάστιγα; Ερμ. τρία εἶναι τὰ
 ἀγαθὰ, ἐν ψυχῇ, ἐν σώματι,
 ἐν τοῖς ἐκτός. Αζο. ἀνθρώ-
 πινα φρονεῖ. πόσον δὲ δεῖται;
 Ερ. ἕκαστι μὲν ἄρ. Αζγορ. πολλὸν
 λέγεις. Ερμ. ὡ μακάρι. καὶ
 ᾄδ

Solusne ipsum emisisti? MER-
 CAT. Non per Iouem, ve-
 rum illi omnes, quos vides,
 MERC V. Certè multi
 sunt, & fortes habentes hua-
 meros, & digni sermo-
 ne colligante. IVP. Quid
 moraris? alium aduoca.
 MERC V. Peripateticum
 accerso, te inquam ho-
 nestum & diuitem. Age,
 te quidem aptissimum, qui
 vendaris, quippe qui om-
 nia solus nôris. MERCA.
 Qualis nam ille est? MER-
 CV. Modestus, aequus, vita
 benè composita: &, quod
 maximum est, duplex existit.
 MERCAT. Quomodo
 dicis? MERC V. Alius
 quidem foris apparet, quam
 intus esse videtur. Itaque si
 ipsum emes, memento ut huc
 internum, illum verò exter-
 num appelles MERCAT.
 Quid verò potissimum no-
 uis? MERC V. Nouit B tria
 plicia esse bona: anime sci-
 licet, corporis, & rerum externarum. MERCA. Humana
 sapit. quanti verò venditur? MERC V. Viginti minis. MER-
 CAT. Pluris certè. MERC V. Nequaquam equidem: &
 ipse

γὰρ αὐτὸς ἔχει τι ἀργύριον
 ἑκατὸν, ὡς ἐκ ἀρ. φθάνοις ὠ-
 νέμῃ. ἔτι δὲ ἔσθι αὐτίκα
 μάλιστά παρ' αὐτοῦ, πόσον μὲν
 ὁ κίων ψ. βιοτὶ τὸν χρόνον, ἐφ'
 ὅσον δὲ βάνθ' ἢ θάλασσαν, καὶ
 μὲν ἡλὸς καταλάμπουσι, καὶ
 ὅποια τις ὄσπιν, ἢ ψυχὴ τῶν
 ὄσπιν. Αγορ. Ἡρώκλειος,
 τῆς ἀκροπολεως. Ερμ. τί δὲ,
 ἢ ἀκόσμοις ἄλλα ποικίλα τού-
 των ὀξυδερκίσιρα, γονῆς τε
 πείρι, καὶ γυρίσι, καὶ τῆς ἐφ'
 τοῦς μύθους τῶν ἐμβρύων
 πλάσικῆς; καὶ ὡς ἀνθρωπῶν
 μὲν γλασιδόν, ὄνθ' δὲ οὐ
 γλασιδόν, οὐδὲ τικταίνό-
 μνον, ἐδὲ πλαισίονος Αγορ.
 πάνσιμα φῆς, καὶ ὄνυσι-
 φόρα, καὶ τὰ μαθήματα, ἔσθι
 ὠνῆμαι αὐτὸν ἔκδοσι. Ερμ.
 ἔσθι τίς λοιπὸς ἡμῶν καταλί-
 ληται; ὁ σκεπτικὸς οὐτῶν. αὐ-
 τὸν ἀρτίως πρόσθι, καὶ ἀρχη-
 ρύτου κατὰ τάχῃ. ἢ δὲ μὲν
 ἀπορρίψουσιν οἱ ποικίλοι, καὶ ἐφ'
 ὀλίγοις ἢ πρᾶσις ἔσαι. ὁ μὲν
 δὲ τίς καὶ τοῦτον ὠνῆται;

Αγορ.

atque in paucis erit venditio.

ipse pecuniam habere vide-
 tur. Itaque non est quod in
 illo emendo possis esse ce-
 lerior quam deceat: præ-
 terea non ita multò post
 disces ab eo quamdiu vis-
 uat culex. & quàm profun-
 dè Sol radios immittat in
 mare: denique qualem ani-
 mam habeat ostrea. MERCAT.
 O Hercules, quan-
 ta arguitia? MERC V.
 Quid si audias alia multa
 his acutiora, de semine vi-
 delicet & generatione, de-
 que embryonis formatione
 in utero, & quomodo ho-
 mo risibilis sit: asinus verò
 animal quod neque videre,
 neque adificare, neque na-
 uigare possit? MERCAT.
 Planè admiranda sunt ea,
 quæ narras, & valdè uti-
 lia dogmata. Itaque emam
 ipsum viginti minis. MER-
 CV. Quis adhuc reliquus
 est? C Scepticus ille. Heus
 tu Pyrrhia, accede, illicò
 proclamandus es: iam enim
 multi abeunt, & diffluunt.
 Veruntamen quis emet illum?
 MERCAT.

Αγορ. ἔγωγε ἀν' οὐκ ἔπι-
 τωρ ἀπέ μοι, σὺ τί ἐπίστωαι;
 Φιλ. ἔδ' ἔφ. Αγορ. πῶς ζῶν' ἔ-
 φηδας; Φιλ. ὅτι ἔδ' ἔφ. ἔ-
 ναι μοι δουκῆ. Αγορ. ἔδ' ἔφ. ἡμῆς
 ἔρα ἴσμεν τινας; Φιλ. ἔδ' ἔφ.
 τῶς οἶδα. Αγορ. ἔδ' ἔφ. σὺ
 τις ἀρτυχάνας; Φιλ. πολλὸν
 μάθον' ἵτι' ἔτ' ἀγνοῶ. Αγορ.
 ὦ τίς ἀπέλας; τί δαί σοι τὰ
 εἰς θάμια ταυτὶ βέλτε; Φιλ.
 ζυγοσπῶν ἰν' αὐτοῖς τὸς λό-
 γους, ἢ πῆς τὸ ἴσον ἀπαθῶω,
 καὶ ἵππιδ' ἀρ' ἀκείως ὁμοίου
 τε καὶ ἴσοσθ' ἴδω, τότε δὲ
 ἀγνοῶ τ' ἀληθέστερον. Αγορ.
 τῶν ἀπ' αὐρ' δὲ τί ἀρ' πρῶ-
 τος ἰμμηλῶς; Φιλ. τὰ πάντα,
 πολλὰ θραπέτω μιλιδ' ἰάκην.
 Αγορ. τί δαί τὸτό σοι ἀλῶα.
 ζῶ; Φιλ. ὅτι, ὦ γαθῆ, ἔλατα.
 καμβάνω. Αγορ. ἀπότως βρα-
 δὺς γὰρ, καὶ νοτίς τις ἔνοος
 δουκῆς ἀπ' ἀτὶ σοι τὸ τίλ' ὅ-
 τῆς ἐπίστωαι; Φιλ. ἢ ἀμα-
 θία, καὶ τὸ μῆτε ἀκούειν, μῆ-
 τε ἀσ

le est? PHILOS. Quia, o bone, non comprehendo. MER-
 CAT. Iure, tardus enim et piger esse videris. Verum quis
 tua sapientia finis est? PHILOS. Ignorantia, et nihil neque
 audire,

MERCAT. Ego, Sed pri-
 mum dic mihi, D quid nos
 sis? PHILOS. Nihil.
 MERCAT. Quid ita?
 PHILOS. Quia omnino
 nihil videtur existere.

MERCAT. Igitur neque
 nos aliquid sumus. PHILOS.
 Nec hoc quidem scio. MER-
 CAT. Neque tu aliquis exi-
 stis. PHILOS. Hoc ego
 multo magis ignoro. MER-

CAT. O ignorantiam:
 verum quid sibi volumus he-
 stiterat? PHILOS. Ser-
 mones in illis trutinis, et ad
 aequalitatem redigo: post-
 quam autem illos plane si-
 miles, et eaequale pondus
 habere cognouero, tunc i-
 gnoro quis horum verior
 sit. MERCAT. In alijs au-
 tem rebus quid potissimum
 facere soles? PHILOS.
 F Omnia facio, praeterquam
 quod fugitios non perse-
 quor. MERCAT. Quid?
 An ne hoc tibi impossi-

ἢ ἀκῆραν, μή τι ὄραρον. Αγο. ὅτε
 κῆρ ἢ λαφρός ἄμα καὶ τυφλός
 εἶναι λίγας; Φι. καὶ ἀπειτός
 γὰρ πῶς ἐστὶ, καὶ ἀνοώδηλον, καὶ
 ὄλιος ἢ σκόληκος ὁδὸν δὲ φέ-
 ρων. Αγο. ἀνηγίῃ ἢ εἰς ταῦ-
 τα πῶσον τῶν ἄξιον καὶ φά-
 νων. Ερ. μὴ ἄς Ἀπικῆς. Αγο.
 λάμβαν. τί φῆς, ὦ οὐδός, ἐπι-
 ἀμλω σὲ; Φι. ἄδηλον. Αγο. μη-
 δαμῶς ἐβόνημαι ἤδ', ἢ τὰ ρῆ-
 εἶον κατέβαλον. Φι. ἐπέχω πε-
 ρὶ τῶς, ἢ δὲ σὺ κίπλομαι. Αγο.
 καὶ μὴδ' ἀκοῦσθα μοι, καθά-
 πτερ καὶ ἰμὸν οἰκίτην. Φι. τίς
 οἶδ' ἔγω, εἰ ἀληθῆς τὰ ὅσα φῆς; Α-
 γο. ὁ κῆρυξ, καὶ ἡ μῦθ, καὶ
 οἱ παρόντες. Φι. πάρασι ἤδ'
 ἡμῖν τινού; Αγο. ἀπ' ἰγωγί-
 σι ἡδ' ἰμβραδῶν ἰς τὴν μύλωνα,
 πείσῃ ἄνα δισπότης κατὰ τὴν
 χεῖρα λόγον. Φι. ἐπέχω περὶ
 τῶς. Αγο. μὰ Δι' ἀπ' ἡδ' ἡ γὰρ
 ἀπεφηνάμην. Ε. σὺ μὴ σαύσαι
 ἀντιτένον, καὶ ἀκοῦσθα τῶν
 πριαμύφ

audire, neq; videre. MER-
 CAT. Num ergo & surdus
 simul & caecus es? PHIL.
 Imò sensu etiam & iudicio
 careo. breuiter nihil à ver-
 me differo MERCAT.
 Propierea emendus es. Quã-
 tiillum aestimas? MERCVR.
 Attica mina. MERCA.
 Accipe. Heus tu quid ais?
 ego te emi. PHILOS. Non
 est cerum. MERCAT.
 Nequaquam. emi enim, &
 pecuniam numeravi. PHI-
 LOSO. De eo nunc cogi-
 to, atque G istud considera-
 ro. MERCAT. Atquĩ
 sequere me quemadmodum
 seruum decet. PHILOS.
 Quis nouit nũ vera sint quæ
 dicis? MERCA. Præco,
 & Attica mina, & illi qui
 adfuerunt. PHIL. An ali-
 qui etiam nobiscum sunt?
 MERCAT. At ego te
 iam conũciens in pistrinum,
 persuadebo tibi secundum
 peiorem causam, me tuum esse herum. PHILOS. Ea
 de re nunc mecum delibero. MERCAT. Sed per Io-
 uem iam pronunciaui, & sententiam iuli. MERCVR.
 Tu quidem desine te huic opponere, atque sequere eum,
 iii quando-

σπριαμφο. ἡμᾶς δ' ἰς αὐτοῖσιν
παρακαλοῦμεν. ἀφ' ἡμετέρας
ἢ τὸς ἰδιώτας, καὶ βαυαύ-
σους, καὶ ἀγορεύουσιν μὲτα
κομψ.

quandoquidem te emit. Vos
autem cras aduocabimus,
proclamaturi idiotas & fa-
briles atque piles vitas.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.
ARGUMENTVM EIVSDEM,

NON est dubium quin sapientissimi quique semper homines malè de philosophia senserint. id enim restantur non solum comœdiæ, in quibus exagitantur philosophi, sed noster etiam Lucianus. Nec immeritò id factum esse iudico à prudentissimis viris. Quid enim ineptius, quid magis vnquam ridiculum fuit, quàm istæ stultissimæ philosophorum opiniones, quas commentati sunt de Deo, de infinito, de rerum principijs, de bonorum fine, dum alius Deum vult esse nullum, alius infinitos, hic per canem, ille per numeros iurat, alius atomos rerum principia, alius ideas statuit, & si qua similia sunt deliramenta? Cùm itaque Lucianus miro quodam artificio illorum stultitiam irriserit aliàs sæpè, elegantissimè quoque hoc Dialogo, dum omnis generis philosophicas vitas vendi fingit: vt clariùs cerni possent, quàm absurda & à communi sensu aliena phantasi homines docuerint. Neque verò existimandum est, totum philosophiæ studium abijciendum esse. Nam qui de moribus, de rebus naturalibus ita scripserunt, vt nò omnino à communi sensu discesserint, optimè de rebus humanis meriti sunt. Sed Lucianus noster commodissimè arrepta ex falsa Pythagoræ opinione, ansa, in eo Dialogo qui ὄνειδος ἢ ἀλεκτεῦσιν inscribitur, & in hac Vitarum auctione, miris modis cum derisit, cùm in illò, Pytha.

Pythagoræ animam gallo in esse iocosè fingat : hic vero primum ei in philosophorum auctione locum tribuerit, credo quòd Græcorum philosophorum vetustissimus extiterit. Miranda de fabis quoque scribit, & illud præcipue, quòd si viridem fabam folliculo exuas, apparere virilibus genitalibus similem, costam autem si nocturno tempore ad lunam certo spacio dimiseris, sanguini persimilem fieri.

a *Tv quidem compone scamna.*] Exordium ab ipsa auctione & more vendentium. b *In Aegypto.*] Plerique philosophorum discendi & videndi varia, causa eò profecti sunt: Pythagoras, Plato, Euripides, quòd ibi & studia florent, & multi sapientes viri reperirentur, de quo Laërius & Philostratus de Apollonio Tyaneo. c *Ciceli te filium.*] De quo ex Herodoto, Gellio, atque Celio Rhodigino prolixè multa habes alibi. d *Vnum, duo, tria, quatuor.*] Hic sanè numeri simul compositi decem efficiunt. e *Perfectum trigonum.*] $\epsilon\pi\tau\epsilon\lambda\epsilon\varsigma$ $\tau\epsilon\tau\alpha\rho\alpha\upsilon\tau\alpha$. Si eos ita colloces:

$\epsilon\pi\tau\epsilon\lambda\epsilon\varsigma$ $\tau\epsilon\tau\alpha\rho\alpha\upsilon\tau\alpha$ vocat, cui quin sit perfectus triangulus, nihil deest: neque enim rectangulo aut obtusangulo triangulo absolutior est. f *Nostrumque iusiurandum.*

] Per quaternarium numerum iurare consueverunt Pythagorei, decem scilicet, ut admonui, valentem, quo quidem omnia contineri putabant. De hoc iureiurando & triangulo perfecto, Idem Lucianus pro eo quod inter salutandum verbo lapsus fuerat. Sed minus v̄sitate interpres iuramentum dicit. Est autem iusiurandum, ut Cic. in 3. de Officijs ait, affirmatio religioſa. De observata autem & custodita apud Romanos iusiurandi sanctimonia. Gell. lib. 7. cap. 18. scribit. g *Nullum animal edo.*] Athenæus Lyconis testimonio Pythagoram animalis victuisse probat, & Philoxeni musici, Gell. lib. 4. c. 11. ubi & fabas (fabulum virtis $\nu\upsilon\alpha\sigma\mu\upsilon\varsigma$) eduisse indicat. h *Fabæ mirabilem naturam obtinent.*] Idem ferè his verbis Acron. A *faba, inquit, Pythagoras abstinuit quòd viridis in*

pixide area servata vertitur in sanguinem. Plutarchus verè
 in eo qui est de educandis Liberis, abstinentium interpretatur
 à suffragijs, qua per bicolores fabas ut plurimum feruntur: id
 quod Athenienses in primis fecisse in principibus & magistratibus
 sortendis, testis est hic Lucianus: unde $\kappa\alpha\upsilon\sigma\tau\omega\delta\epsilon$ apud
 Grecos proverbiè vice dicitur, in eum qui inde victitat, hoc est,
 in dandis præstandiq; suffragijs, quasi Latine dicas, fabe ro-
 sor. Hinc fortassis & illud emanavit, quod in anigmatibus L.
 Gregor Gravaus reculi: Ne allium nève fabam edas. i Canis
 appellatur.] Cùm assisteret Alexander Diogeni, ac di-
 ceret: Ego sum Magnus rex: Ego sum, ait Diogenes,
 canis. Rogatus quidnam faciens canis vocaretur? Quod, in-
 quit, eis blandior qui dant: in eos verò qui non dant, oblatro,
 malos autem mordeo. k Peram.] Baculus & pera erat i
 $\kappa\alpha\upsilon\sigma\tau\omega\delta\epsilon$ $\pi\alpha\upsilon\sigma\tau\omega\delta\epsilon$. i Carabi.] Lucusta marina. m Euripidis
 in Hippolytio. n Quorum alter Abderites, ridet:
 alter verò Ephesius plorat.] De Democrito Abderite hoc
 memoria proditum est, quod quocunq; fortune casu & muta-
 bilium rerum auditu in visum soluebatur, sicut Heraclitus in-
 stetur, unde Gelasius dictus est. Omnia enim illi ineptie vide-
 bantur quæ agimus, aliter, miseræ. Horat. lib. 2. Epist.

Si fieret in terris, rideret Democritus.

Hunc quoq; commemorat Cic. de risu verba sacurus lib. 2. de
 Oratore au Q Fratrem: Atq; illud primum, quid sit ipse risus,
 quo pacto coniteretur, ubi sit, quomodo existat, atq; ita repente
 erumpat, ut eum cupientes venire nequeamus, & quomodo simul
 latera, os, vultu, oculos occupet, vide. ut Democritus. De viroq;
 Budens lib. 4. epist. Phileroo scribens: Qui rerum, inquit, præ-
 posteros stans, & si hodie multos Democritus excitat inter ho-
 mines dicaces, ridiculisque gaudentes, vereor tamen ne Hera-
 clitus longè plures mox faciat. Et Aloysius Lufinus de compe-
 scendis animi affectibus lib. 2. cap. 10. Frustra Democritus esse
 contendis, cùm iam ob habitum diu contractum Heraclitus ef-
 fectus sis, o Surfum ac deorùm.] Metaphora, qua nullum
 Platonem in Theæteio, & in Parmenide: Aristides rhetor cùm
 alijs aliquot locis, tum in Cimone. iidem Lucianus. p Quan-
 quam

quam sub eodem palliolo.] Hic Alcibiadem digito ostendit Socrates, qua de re Plato in Symposio, non procul à fine q̄ Anubis.] Mercurius in forma canis ab Aegyptijs veneratus. Alij filium Osyridis, quòd canem insigne gustaret, sub canis imaginem cultum dicunt. r̄ Ex Stoa.] Quum sectarum omnium philosophos fugillet Lucianus, tum Stoicos maximè tangit, qui præserebant magnam in vultu severitatem, cum tamen interea clam fœdis libidinibus dediti essent. Hi quod alere comam delicatum putarent, & parum virile, capillum raserant, & cò κρῶ κεφαλαίαι erant Hinc illud Iuvenalis in eos:

Atq; supercilio breuior coma— Idem Lucian. in Hermotimo, s̄ Quia solus ille sapiens.] Chrysippus Solensis Stoicus philosophus, Cleanthis discipulus (-s̄ ait Cic. in Lucullo) floruit Olympiade 143. & tantum se scire dicebat, v̄ neminem in Philosophia sibi parem esse diceret: unde passim illud carmen de eo:

Hic solus sapit ast alij velut vmbra feruntur.

Et nisi Chrysippus fuisset, porticus non esset. Dicitur finitor acerui à Persio Satyra 6. & ab eo 4. libros de foris conscriptos refert Laërtius. s̄ Quædam sunt prælata, quædam rursus non.] πρὸς ἄλλους & ἀπὸ πρὸς ἄλλους Cicero producta & præcipua vertit. Vide 3. de Finibus bonorum, v̄ h̄c Chrysippi enigmata explanat. Iudem facit Laërtius in Zenone.

ū Quidnam accidens sit.] Sciendum est, inquis Priscianus, quòd has quidem constructiones quæ per nominativum absoluntur, Stoici ἀξιώματα & συμβάματα: id est, dignitates vel congruitates vocabant. Ut: Ego Priscianus scribo, Apollonius ambulat. Illa verò quibus transitiones ab alia ad aliam fiunt personam, in quibus necesse est cum nominativus etiam obliquum aliquem casum proferri, περιουβάματα dicebant, hoc est, minus quam congruitates: v̄, Cicero patrias servat. x̄ Crocodilus rapiat.] Ex hac fabula Crocodilus sophisma nomen habet. Hanc fabulam fusius tractavi in libro I. mearum Narrationum. Cuius Lucianus iterum meminit infra in Hermotimo. γ̄ Electram.] Electram sophisma etiam proponunt Stoici. z̄ Operus fermo.] Qui sic γκελε λυμενὸς λόγος, ipse Lucianus docet atque aperit, à

quo dissentit Laertius in Zenone : quem si haec tibi curae sunt, consule. ANquit Orestem.] Sophocles in Oreste. B Triplicia bona.] Bona animi nostra sunt, quae nec viuentibus nobis, nec etiam vita defunctis auferri possunt, imò per illa vivimus in perpetuum. In his absque dubio primas tenet eruditio, quae hoc nobis praestat, ut ea re caeteris hominibus superiores habeamur. Bona quae corporis appellantur, cuiuslibet iniuria sunt obnoxia. Quae verò rerum externarum, hoc est fortunae dicuntur, in ipsius sunt potestate. Lucianus, cum exteros philosophos penè omnes derisisset, Aristotelem autem ausaret tria bonorum genera animi, corporis & fortuna, recensentem : Nunc demum, inquit, vocem hominis audio. Aristotelica enim philosophia natura constantia est. Vide quae adscriptum dialogo Diogenis & Alexandri. C Scepticus ille.] Sceptici philosophi sunt, qui nihil unquam constituunt, sed semper consultant se dicunt, ob id Budaeo de asse Ephelici dicti. Academici, quod nihil certè, neque pronunciare, neque constituere de re aliqua volebant more aliorum philosophorum, sed sententiam suam animo continebant, semperque se melius adhuc consultaturos dicebant. Ideo idem Budaeus Com. οὐκ ἔλαξεν κενόδοξοι & haesitantes dici posse aivimat, & δὸν ἔπιχθῖν, quod assensionem retinere significat. Dicebantur etiam ἔπιχθῖν & δὸν ἔπιχθῖν. Vide Lucian. in Icaromenippo & in bis Accusato. Item Hermonimum, qui nihil praeter incertae opinionis reliquit. D Quid nosti.] Lucianus quidem facetissimè, suo more in verbo ἐπιστάται & ἐπιστάται & ludis, cuius tamen loci sensum Boetius non assequutus est, quippe, qui ἐπιστάται, quae Lucianus significare vult restitutione sine insistentiam (si à verbo insistere hoc nomen formare fas est) interpretatus est sapientiam. Quia videlicet ἐπιστάται (quo ab ἐπιστάται deducit) ab ἐπιστάται, unde & ἐπιστάται, ortum est creditur. E Aequale pondus habere. Scepticus interrogatus quid sibi vellent lancis, quas circumferrebat, ἰσοβάρεσ λόγους appellat, quos Sextus philosophus in Pyrrhonij ἰσοδοξίας F Omnia facio.] Inroduce Scepticū philosophum mercatori respondens se omnia praestare posse praeterquam δραπέτην μετὰ δολοφίαν, & causam reddentem, ὅτι ἔκ τῆς ἀλαμδαγῶν, Elegantiissimè enim ludis in significatione

gatione huius verbi καλαμεινω. i. non comprehendo, non percipio, pro quo etiã reperitur ἀνεκαληπτος cùm apud alios, tum apud Sextum philosophum in Pyrrhoniarum hypotyposion libris. De Academicis Scepticis Cic. in Lucullo: Quoniam enim id haberent Academici decretum, nihil posse percipi. Et paulò pòst: Certè hoc ipsum, ex quo omne veri falsiq; iudicium esset, percipere eos debuisse. In eodem libro: Nec desiniri aiebant necesse esse quid esset, cognitio, aut perceptio, aut (si verbũ è verbo volumus) comprehensio, quam κατεληψιν illi vocant: eusq; qui persuade-re vellent, esse aliquid quod comprehendi, et percipi posset, inscienter facere dicebant. G [Istud considero.] pro ἀλογητέος, quo hìc viitur Scepticus, apud Xenophontem dicitur σκέπτομαι, qui aliquid considerat de quo interrogatus est, responsonem ad id meditans.

PISCATOR, SEV REVIVISCENTES.

Bilibaildo Birkheimero interprete.

ARGUMENTVM.

Hic Dialogus quasi quædam apologia superioris est, quantum ad Luciani personam attinet Exponit enim ille causam hìc, cur toties in philosophos inuachatur: nempe quòd plerique simulato nomine pro veris falsos se gerant, quæstumque magis quàm virtutem sectentur. Series argumenti ita se habet. Finguntur philosophi illi vetustiores, Pythagoras, Socrates, Plato, Aristoteles, Chrysiippus, Diogenes, atque alij ad vlciscendum Lucianum, cùm propter alia conuicia, tum quòd proximo Dialogo venales eos proposuerat, idque etiam vilissimo precio, ab inferis redire, ac reuiuiscere, commeatu in vnum diem impetrato. Qui cùm illum saxi persecuti, in fugam conuersum cepissent, occidere primùm statuerunt. Ille verò prouocando ad ipsam philosophiam, coque obtento, vt causam sibi dicere liceret postquam à Diogene, vtpote Cynico & cæteris liberiore, com muni omnium nomine accusatus es-